

De resolutōne super quodam

iudicialis. et hoc vel in foro conscientie interioris. vel in foro coercetie iusticie exterioris. Dicunt enim sententia iudicialis. quod conclusio seu determinatio iudicij. Quarta. Omnis sententia iudicialis humana dicitur propter civilis vel ecclastica. et hoc secundum diversos fines. primos et principaliter intentos. quod sententia civilis respicit vitam patrum et postea pro suo coniunctu tranquillo. ecclastica vero vitam futuram. Quinta. His sententia iudicial ecclesiastica fundatur in verbo Christi dicentis ad petrum et apostolos. Quocumque ligaueris super terram. ubi prius immediate fundaverat per te excommunicatis iudicari dicens. Et si eccliam non audierit sit tibi sicut ethnicus et publicanus. Sexta. His sententia iudicialis ecclastica sufficienter explicata propter hec duo verba ligare et soluere. utendo terminis istis non ad litteram sicut ligantur boues et asini. sed secundum transumptionem corporium ad spiritualia. ita quod sententia iudicialis ecclastica describi potest quod est sententia ligans vel absoluens in ordine ad finem felicitatis eternae. Septima. His sententia iudicialis ecclastica vel a iure vel ab homine lata. dum conceditur ut possit absoluiri proponit quod ipsa ligauerit uno vinculo penali vel plurimis. Octaua. Omnis sententia iudicialis ecclastica diuerit nonibus propter explicari vel ferri pro arbitrio iudicis propter suorum qui est papa. Sicut dico dum ligare vult. Volumus taliter esse ligatum vel excommunicatum quo ad omnes actus legitimos civiles vel ecclasticos. Volumus taliter esse irregulariter. inhabilem. infamem. et ita de talibus penarum vinculis. Aut dum ligare vult soluere dicendo. Dispensamus cum tali habilitate. talem. restituimus taliter fame sue. concedimus tali ut promoueri possit ad ordines non habitos vel in habitis ministrare. Et ita de mille loquendi modis quod finaliter resoluuntur in hec duo proba ligare et soluere. Supradicte sunt et istis includere quod interpretatione doctrinalis theologorum faciat concessione predicte quod dum papa concedit martino ut habeat facultatem eligendi confessorum quod possit eum absoluere ab omnibus peccatis de quibus confitebitur et ab sententiis tam a iure quam ab homine latibus. comprehendit in hac absolutonis facultate irregularitas tractare vel a iure vel ab homine. quod non contrahit nisi per sententiam ab homine vel a iure latam. alioquin dare sententie tam excommunicatis quod interdicti a quibus

non posset predictum martinum absoluiri utute concessione sue. Et si sic petit regula generalis. que casus in quibus et in quibus non fieri valeat absolutio determinet. Finis.

Sequitur ab eodem

domino cancellario facta resolutio super casu subsequenti circa irregularitatem

Vidam habebus cultellum parvum in vagina alterius maioris depositum. eduxit eum non dolose neque ad ysum illicitum. quem cultellum dum unus socio periret accipere et ipse reniceret. Contigit ut illa hora et loco quidam retrosum appropinquaret et impigeret in illum parvum cultellum ut oculus suus figuraret taliter quod cecatus fuisse dicit tandem ocul ille. Queritur si dicenda est inde contra irregularitas in tenete cultellum. Undeque aliquas considerationes. Prima consideratione. Considerandum est primo propter dissolutum casum. quod in talibus sepe alter iudicatur iurista. aliter theologus quod primus magis inspicit formam contentiosum et extrinsecum. sed theologus magis attendit formam conscientie et intrinsecum quo ad deum. Secunda. Considerandum est consequenter quod hoc duplex forma accipit suam distinctam secundum quod actus moralis haberet considerari duplum. Est dicere secundum materiam vel secundum formam accusum moralis. Materia actus moralis dicitur ipse actus de genere cuius circumstantias suis generibus non habito respectu ad finem vel intentionem agentis. forma vero est ipsa intentionis finis. Tertia. Considerandum velter quod materia actuus moralium attendit in triplici difference. Nam quidam sunt actus de genere suo simpliciter malorum. qui scilicet coestimnoiati includunt secundum maliciam sicut dicitur prophetas. ut sunt furtum. fornicatio. homicidium. Alii sunt actus de genere simpliciter boni. ut dare elemosina. honorare parentes. Tertiis sunt indifferentes de suo genere. ut leuare festucam. fricare barbam. et similes. Quarta. Considerandum rursus quod isto triplici actuus primi sic liberuntur quod non sunt susceptibilis bone forme moralis. sicut materia indisposita in naturalibus non est susceptiva forme naturalis et vite. ita quod propter nullam bonam intentionem possunt tales actus boni effici. secundum vero actus possunt fieri mali quod sunt in genere suo boni. dum accedit intentione per

Casu circa irregularitatem

55

uersa. silr et tertū. **Quinta.** Considerā dū est consequēter ex istis/ quō possit esse variū iudicū sup eodē casu/ inter iuristā et theologū. qz iurista considerat factū in se circumstātias exteriores/ de qbz p̄t iudicia/ liter apparere. et apud eū tenet ista regula. qidē est de his q nō sunt et q nō apparēt. Constat atq; intētio faciētis quā h̄z inte riūs in corde nō cognoscit in se/ nisi forte p qdā signa seu p̄iecturas extrisecas. theo log⁹ autē intuet̄ cor in foro cōscie. in q cre dit confitētā pro se q̄ cōtra se corā deo. **Sexta.** Considerandū deinceps ap plicado ad appositiū nost̄z etiā oīa silia. q̄ iurista consideras actū morale cū circumstā tis et in seculis de qbz p̄t iudiciale cōstare fett̄ p̄formit iudicium ad illas iuxta dicta. Sicut autē freqniter q̄ talis act⁹ sic cōsi derat⁹/ sit de scđo vel tertio genere. q̄ scilz p̄t ex intentō fieri vel bon⁹ vel mal⁹. Etē plū in apposito. tenere cultellū/ de se nō est malū. similiter q̄ aliquis relit cultellū recipi p̄t nō est de se malū. Rursus q̄ aliquis accesi erit retro vel p̄p̄e non est de se malū. Et ex istis seq̄q; q̄ lesio oculi q̄ secuta est/ non est de se moralr mala. imo staret q̄ sicut pre cedentes actus seu circumstantie. ita et iste resultans/ facti fuerūt cum magna carita/ te et beniuentia ex intētione boni finis. apud deū. q̄uis de illa intentōe non ap pareat apud mundū. imo forte magis de opposito. **Septima.** Consideradū insup pro maiori elucidatōe. q̄ sicut apd phos naturales/ distinguunt duplex genus causaz. itaz apd morales. Hā quedā sunt cause p̄ se alie per accidens. Lause p̄ se di cūtū ad quas nat⁹ est sequi naturaliter et cōiter talis effectus. Sed cause dicuntur p̄ accidens ad quas nō est ordinat⁹ vel na tus sequi talis effectus. aut si sequaz hoc est extra semp̄ et frequēter et p̄ter intentōez agentis sicut dicit scđo phisicoz. et indu cit̄ Boetio de cōsolatōe phie describen do casum et fortunā. **Octaua.** Considerandū iuxta hoc in casu nostro q̄ talis le sio vel execatio oculi/ nō est de p̄ se nata se q̄ et vt in pluribz/ a talibz cauf. ideo dicit̄ fuisse mere casualis seu fortuita et p̄t in tentōem agētis et de p̄ accidēs. ideo de se nō est imputadū talis effectus agēti/ q̄ ad deū et cōscie forū. saltem qntū ad pecca tū. quod nō est nisi voluntariū. **Nona.** Consideradū nibilomin⁹. q̄ iurista cō-

tentiose agēs/ nec credēs intētioni/ argu et et circūstantiis q̄ intentio fuit peruer sa et damnanda. per aliquas coniecturas Una est si talis dabat operā rei illicite Al tera si hostis erat p̄sona lese. Ultera si non apposuit sufficiētē cautelam ne p̄sona illa ledere. sed poterat satis aduertere q̄ exactu suo sequeret talis effectus. Sed si omnes iste coiecture et similes celsent in veritate/ nec fuerunt in intētione necesse debuerūt. theologus stabit iudicio con scientie apud deū. **Decima.** Considerandum est exemplū in similibus Ec ce q̄ Jacob cognovit Lyam que nō erat vxor sua. et tamen excusat̄ a peccato. q̄s uis posset rideri q̄ dabat operā rei illicite sine appositōe sufficiētis cautele. Qua re: Quidā certe potuisset attulisse lumen dicet aliquis et insperisse lectum. et ita sci uisset q̄ lyā nō erat Rachel. ac perinde vi deretur ignorantia non inuincibilis esse quia vtq; poterat vinci modo tacto vel simili. **Undecima.** Consideradū est igit̄ pro intellectu huius quod est da re operam rei illicite. et huius quod est ha bere ignorantia inuincibile. q̄ ista iudi canda sunt ex causis q̄ se nō a causis p̄ ac cidentis. Unde in exemplo p̄missō Jacob dicit̄ habuisse ignorantiam facti inuinci bilem non quia nō posset vinci etiam p̄ industriam humanā. sed quia fecit suffi cienter illa que in talibz sunt consueta obseruari. et ad que tenebat fm̄ moralem certitudinē. imo videt̄ q̄ peccasset̄ inue recūde egisset afferēdo lumē. fuisseq; me rito de zelotipia vel nimia suspitōe culpā dus. Rursus q̄uis ille cōcubit⁹ cū lyā et res de se illicita. m̄ Jacob nō dicit̄ dedisse operā rei illicite. qz putabat ex errore facti illā esserachael. Hic medicus aliquis aut aliis si ex pietate vellet inspicere oculum alicuius p̄ extrahēda spina et a casu aliquis pelleret medicū vel lesuz/ sic q̄ spina plus infigere. et inde cecitas sequeret talis me dicus nec peccare nec irregularis esse quo quo modo dicere. presertim in foro con scientie. alioquin sequeretur quotidie ir regularitas infinite. si ex qualibet causa per accidens/ deberet aliquis irregularis iudicari. **Duodecima.** Considerandum est vigilanter super similibus casi bus et eadem radice proueniētibz. p̄ quā radicem debet iudicari fm̄ artēverā. non

Q. 5

De casu quodā utiliter resoluto

Em cuiuslibet fantasiā. Bonam corā ocu-
lis bellū aliquod mortiferū lictū tñ. ybi
mille hoīes trucidāt. Attendam̄ siml. q̄
et quanti sunt viri ecclesiastici. quo p̄ actō
nes potuerunt dici cause per accidens ta-
lis cedis. alter dedit consilium q̄ patria de-
fendere vi armata. alter predicanuit et hor-
tatus est milites virili agere. alter pecunī
as aut cibos ministravit aut forsitan arma
dedit. et talia sine numero potuerunt fieri
et iā p̄ ecclesiasticos. absq; quibus auxilia/
toribus vel hortatib; forte bellū nō fuisset.
Decimateria. Considerandū igitur q̄
hec conseñntia nō valer. Iste fuit causa p̄
accidēs mortis vel mutilatiōis alicui⁹ ho-
minis. ergo ipse est homicida vel irregla-
ris. Similiter fuerit applicatio ad mate-
riā excoicationū pro tollēdis multorum
scrupulis in p̄ticipatiōne vel cōsilio. sed h̄
melius segatum poterit declarari. **D**eci-
maquarta. Concludēdo sub correctiōe
melius sententiū videt q̄ ex p̄dicto casu
sic cōsiderato. nō est dicenda irregularitas
fuisse cōtracta neq; p̄ctū p̄missū. **L**o-
rollariū pro regula. Elici tandem potest ex
p̄missis p̄ modū regule. q̄ irregularitas cō-
trahit ex homicidio vel mutilatiōe et non
aliter. qn̄ occidens vel mutilās fecit actū
ex quo nata est de p̄ serel vt cōiter seu pro-
babiliter seq̄ mors hominis seu mutila-
tio. siue talis actus sit licitus. p̄t in iudi-
cibus et belligatib; p̄ republika. siue sit
illitus de genere vel ex intentiōe. Vide
enī q̄ ista notificatio sit sufficiētā ap̄
theologū q̄ ap̄ iuristā. Nisi forte iurista
aliq̄s ponat aliquā hmōi irregularitatēs
fundatā a legislatore. propter solū terro-
rem incuriendū homib;. et nō rōe delicti.
nec ratōe misterij. quo casu talis difficul-
ter poterit distinguere casus aliquos ge-
neraliter. p̄ q̄s diceret contrahit irregularita-
tem ex homicidio. et p̄ alios oīno siles vel
grauiores non contrahit. **F**init

Casus quidā pul- cre et utiliter resolutus p̄ Job. de gerson.

Quidā scholaris parisien au-
diuerat ex fama volāte q̄ fal-
sarij litteraz applicarū vel de-
ture vel alias de facto erāt et
cōicati. Scholaris isti parisi-
us existet allata est de curia romanayna

gratia expectativa in qua erat incorrectō
in orthographiā nūs vocabuli vbi pro
littera e ponebat littera o. Scholaris iste
erat scrupulosus. et timebat corrigere vo-
cabulū illud. ppter censurā apostolica. ni-
bilomin⁹ correxit ipsum solummodo discō
tinuando litterā o. et faciendo de ipsa e p̄
lenem tractū camipuli. et erat correctio im-
perceptibilis. **P**oſtea scholaris iste ad
cautelā et pro pacificatiōe scrupuli/conſef-
sus est cūdā idoneo sacerdoti. qui sacer-
dos dixit sibi q̄ talis correctō nō erat fa-
ſatio littere apostolice sed emendatio. Ex
quo tempore scholaris iste fuit satis pacifi-
catus in sua conſciētia. **A**ndē labenti
bus aliquibus tempib; scholaris iste p̄
motus est ad sacerdotiū et celebrauit fere
per triennium. nullū faciens scrupulū de
ista materia. donec studendo summa con-
fessorū inuenit ibi que sequuntur. **H**ostien-
li. v. R. xx. de criminis falsi pa. ii. qualiter
sub pa. porro sed hodie. **H**odie inq̄t pre-
ceptum est q̄ litteris domini papenec in
magno nec i modico audeat quis manū
imponere. etiam vnicā litterā vel punctū
vnicum corrigondo. exceptis officialib;
quib; hoc cōmissum est. alioquin manū
apponens ex canone lato in curia ipso fa-
cto sententiā excommunicatiōis incurrit. q̄
nō potest p̄ aliquē citra sedē apostolicam
relaxari. **Q**uapropter querif vtrū pro-
pter istam constitutiōem dictus scholaris
incurrerit sententiā excoicationis et con-
sequēter irregularitatē immiscendo se di-
uinis? De ista questiōe quidā ad pauca
aspicientes. vel nimis ruditer sentientes
dicerūt primo super hoc verbo. manū ap-
ponere. deinde sup h̄ vbo corrigeōdo. **S**u-
piores tamen litterati quib; est epileya
moraliter cōmissa iudicialiter vel doctri-
naliter/nēcnō theologi/ p̄sertim licentia-
ti. et in foro conscientie habentes gnomi-
cam. hoc est virtutēm superiorēm interp-
tatiōnā secundum leges diuinās et eter-
nas. dicerent iudicio meo q̄ hec verba de-
bent intelligi prout includunt in sua ra-
tiōe seu significatiōe formalī deformitatē
et maliciā. hoc est q̄ talis appositō vel cor-
rectio facta sit ex malicia vel cōceptu. Alio
quin cadūt puri litterales et rudes in incō-
ueniētia et absurditates plīmas ut q̄ reci-
piens bullam apostolicam et manu con-
trectans et eam scholaribus suis exhibēs